

**Рішення спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії**

Спеціалізована вчена рада Донецького національного університету імені Василя Стуса Міністерства освіти і науки України, м. Вінниця, прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії галузі знань 08 «Право» на підставі прилюдного захисту дисертації на тему «Правове забезпечення господарського правопорядку у сфері промислової власності» за спеціальністю 081 «Право» 14 квітня 2026 року.

Сопрун Володимир Володимирович

1989 року народження

Громадянин України

освіта вища: у 2011 році закінчив Національний університет «Одеська юридична академія» (Одеська національна юридична академія) та отримав диплом магістра за спеціальністю «Правознавство».

У 2022 р. вступив до аспірантури Донецького національного університету імені Василя Стуса на кафедру цивільного права і процесу за спеціальністю 081 «Право».

Дисертацію виконано в Донецькому національному університеті імені Василя Стуса Міністерства освіти і науки України, м. Вінниця.

Науковий керівник: Коваль Ірина Федорівна, д.ю.н., професор, декан юридичного факультету Донецького національного університету імені Василя Стуса.

Здобувач має 9 наукових праць: чотири наукових статті у фахових наукових виданнях України, а також п'ять тез доповідей на науково-практичних конференціях.

Статті в наукових виданнях,

включених до переліку наукових фахових видань України:

1. Сопрун В.В. Механізм правового регулювання відносин промислової власності як засіб зміцнення господарського правопорядку. *Правничий часопис*

Донецького національного університету імені Василя Стуса, 2023. № 1. Т. 3. С. 130-141. DOI 10.31558/2786-5835.2023.1.3.13. URL: <https://jpchdnu.donnu.edu.ua/article/view/14195>.

2. **Сопрун В.В.** Правовідносини промислової власності у механізмі забезпечення господарського правопорядку. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Серія економічна. Серія юридична*. 2024. № 40. С. 119-124. DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.10725894>. URL: <https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/view/1082>.

3. Коваль І.Ф., **Сопрун В.В.** Теоретико-правові засади реалізації прав промислової власності в Україні. *Європейський правничий часопис*. 2025. № 9. С. 17-24. DOI 10.36919/3041-1149(Print).9.2025.17-24. URL: https://ems.legal-journal.e-u.edu.ua/uploads/9_5_f73cb1cd26.pdf.

4. **Сопрун В.В.** Забезпечення правового порядку шляхом протидії правопорушенням у сфері промислової власності. *Успіхи і досягнення у науці (Серія «Право», Серія «Освіта», Серія «Управління та адміністрування», Серія «Соціальні та поведінкові науки»)*. 2025. № 10 (20). С. 247-260. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-10\(20\)-247-260](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-10(20)-247-260). URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/sas/article/view/30583/30546>.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

5. **Сопрун В.В.** Поняття господарського правопорядку: правові засади. *Осінні юридичні читання – 2022. Сучасні проблеми законодавства, практики його застосування та юридичної науки: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, 24 листопада 2022 р., Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2022. С. 478-483.*

6. **Сопрун В.В.** Адміністративна відповідальність як гарантія забезпечення прав суб'єктів промислової власності. *Право, інтелектуальна власність, креативні індустрії: сучасний вимір і подальші перспективи: матеріали V Всеукраїнської науково-практичної конференції, 19 травня 2023 р., Київ: Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності НАПрН України, 2023, С. 137-141.*

7. **Сопрун В.В.** Відносини у сфері промислової власності: поняття та види. *Осінні юридичні читання – 2023. Сучасні проблеми законодавства, практики його застосування та юридичної науки*: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, 23 листопада 2023 р., Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2023. С. 486-490.

8. **Сопрун В.В.** Способи судового захисту прав суб'єктів господарювання у правовідносинах промислової власності. *П'яті наукові читання пам'яті академіка В.К. Мамутова*: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, 28 червня 2024 р., Київ: НАН України, ДУ «ІЕПД імені В.К. Мамутова НАН України». 2024. С. 282-287.

9. **Сопрун В.В.** Законодавча основа правового забезпечення господарського правопорядку у сфері промислової власності. *Актуальні шляхи вдосконалення українського законодавства*: збірник тез наукових доповідей і повідомлень XX Всеукраїнської науково-практичної конференції вчених, практикуючих юристів, аспірантів та студентів, 22 листопада 2024 р., Харків: Юрид. клініка Нац. юрид. ун-ту ім. Ярослава Мудрого, Координац. центр з надання правничої допомоги, Рада адвокатів Харків. обл., Громад. орг. «Центр розвитку правничої клінічної освіти». 2024. С. 267-271.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради.

Беляневич Олена Анатоліївна – професор кафедри цивільного права і процесу Донецького національного університету імені Василя Стуса, доктор юридичних наук, професор.

Зауважень немає.

Дорошенко Ліна Миколаївна – завідувач кафедри господарського та адміністративного права Донецького національного університету імені Василя Стуса, доктор юридичних наук, професор.

Зауважень немає.

Щербакова Наталія Володимирівна – професор кафедри цивільного права і процесу Донецького національного університету імені Василя Стуса, доктор юридичних наук, професор.

Зауважень немає.

Джабраїлов Руслан Аятшахович – завідувач відділу проблем модернізації господарського права та законодавства Державної установи «Інститут економіко-правових досліджень імені В.К. Макутова Національної академії наук України», заступник директора з наукової роботи, доктор юридичних наук, професор:

1. Підтримуючи авторське бачення щодо співвідношення понять «комерціалізація прав промислової власності» та «реалізація прав промислової власності», а саме здобувач пропонує визнати реалізацію прав промислової власності у якості юридичної форми комерціалізації у сфері промислової власності, водночас вбачається за можливе запропонувати дисертанту подивитись на це питання крізь таку складову механізму правового регулювання як юридичні склади, які також позначаються у наукових джерелах як фактичні склади. Видається, що досліджувані автором юридичні явища настільки є взаємопов'язаними, що утворюють свого роду «правовий ланцюг» – від початкової до останньої юридично значущої дії чи події. Можливо такий кут зору на проблему співвідношення понять забезпечив би формування інших варіантів розв'язання проблеми.

2. У дисертації автор пропонує власний підхід до наукової інтерпретації правовідносин у сфері промислової власності, наголошуючи на тому, що відповідні відносини складаються між уповноваженими особами у межах реалізації їх прав та виконання обов'язків з метою забезпечення досягнення їх інтересів та утвердження правопорядку. Підтримуючи думку дисертанта, водночас, як вбачається, наголос на «уповноважених особах» у певній мірі виносить на другий план первинного суб'єкта правовідносин промислової власності, віддаючи першу роль саме уповноваженим особам. Напевно пропоноване положення потребує додаткового наукового обґрунтування.

3. Серед низки положень наукової новизни увагу привернула пропозиція дисертанта щодо доцільності кодифікації норм про право промислової власності в окремому кодифікованому акті – Кодексі України про промислову власність.

Водночас вказана ідея наводить на думку про доцільність нової кодифікації господарського законодавства із включенням до змісту нового Господарського (економічного, комерційного) кодексу окремого розділу, присвяченого праву промислової власності. Напевно автор ще приділить увагу цьому питанню у подальших публікаціях.

Руденко Людмила Дмитрівна, доцент кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки навчально-наукового інституту права Сумського державного університету, кандидат юридичних наук, доцент:

1. Пропонуючи критерії визначення ефективного способу судового захисту, якими автор вважає за доцільне доповнити ЦПК України та ГПК України, він зазначає такий критерій, як «обраний спосіб захисту передбачений законодавством, договором, звичаями ділового обороту або визначений позивачем у позовній заяві для захисту порушеного права». Визначення належного способу захисту є обов'язком позивача згідно з нормами ГПК України та ЦПК України. У запропонованій автором редакції, формується уявлення, що позивач сам може запропонувати інший спосіб захисту, який відсутній у законодавстві, не сформований звичаями ділового обороту або судовою практикою. Тобто це вже стає не обов'язком, а правом позивача, при цьому він може обрати будь-який спосіб захисту без урахування судової практики, звичаїв ділового обороту тощо. Як представляється, було б доцільним відкоригувати цей критерій.

2. На с. 105 дисертації автор обґрунтовує доцільність кодифікації норм про право промислової власності в окремому акті. На думку дисертанта такий Кодекс України про промислову власність удосконалить систему правового регулювання права промислової власності, адже при його наявності: 1) розпорошений масив спеціальних законів і підзаконних актів буде об'єднано у єдину, внутрішньо узгоджену систему джерел із чіткою ієрархією та предметними розділами; 2) буде уніфіковано понятійний апарат і усунуто колізії між ЦК України, спеціальними законами та підзаконними актами; 3) процедури

набуття, передачі прав, оскарження рішень УКНОІВІ/ІР-офісу буде консолідовано в єдиному процесуальному блоці з чіткими строками та інструментами; 4) узгоджено адміністративні й судові механізми захисту (включно з превентивними, прикордонними заходами та ринковим наглядом) і засобами забезпечення позову; 5) забезпечено єдність правозастосування через закріплення загальних принципів, стандартів доказування та орієнтирів для спеціалізованої юрисдикції; 6) підвищено передбачуваність для бізнесу завдяки прозорим моделям відповідальності, розрахунку шкоди й компенсацій; 7) інтегровано вимоги *acquis* ЄС і міжнародних договорів з механізмами їх прямої імплементації; 8) створено основу для взаємодії реєстрово-цифрових систем (патенти, торговельні марки, промислові зразки, географічні зазначення) та відкритих даних; 9) передбачено спеціальні режими для high-tech сфер (штучний інтелект, біотехнології, дані, програмне забезпечення).

Погоджуючись з доцільністю кодифікації законодавства у сфері права промислової власності та наведеними аргументами автора, хотілося б зауважити на необхідності кодифікації законодавства у сфері права інтелектуальної власності в цілому, а не за окремими підгалуззями. Такий підхід є більш ефективним та сприяє забезпеченню правового господарського порядку у сфері права інтелектуальної власності в цілому.

3. В цілому погоджуючись з пропозицією автора щодо закріплення в КУпАП більш суворих санкцій за порушення у сфері промислової власності шляхом запровадження підходу, закріпленого у ст. 476 МК України до визначення розміру штрафів за порушення прав інтелектуальної власності (від 1000 до 2000 НМДГ з конфіскацією), хотілося б зауважити на виникненні доволі широкої дискреції суду у призначенні конкретного розміру штрафу за певне адміністративне правопорушення. Було б доцільним врахувати такий ризик у подальших наукових дослідженнях.

Окремі висновки автора мають загальноновизнаний характер, зокрема щодо значення об'єктів промислової власності для господарського правопорядку: об'єкти промислової власності і рівень їх використання формують

інтелектуальний капітал суб'єктів підприємництва і держави в цілому, який має важливе значення як на мікро, та і на макроекономічному рівні; на рівні держави цей капітал забезпечує проривний і випереджальний характер економіки, для окремих підприємницьких структур – отримання прибутку і конкурентних переваг на ринку.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує Сопруну Володимирі Володимирівні ступінь доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Голова спеціалізованої вченої ради

Олена БЕЛЯНЕВИЧ

